
Nechcete pedagoga zbytečně naštvat? Ověřte si, jaký má titul!

Nechcete pedagoga zbytečně naštvat? Ověřte si, jaký má titul!

Myslíte si, že víte, jak správně oslovovat své pedagogy? A tušíte, která forma komunikace je zaručeně rozčílí? Redakce iFora zjišťovala, které chyby studenti při oslovování vyučujících prostřednictvím e-mailů nejčastěji dělají.

Prvních přešlapů se dopouštějí už v úvodu zprávy. „Stále častěji používané dobrý den není tak úplně špatně, ale hodí se spíš pro familiérnější způsob komunikace nebo pro různé helpdesky, kde předem nevíte, kdo vám bude odpovídat. V akademické sféře byste měli začínat e-mailovou komunikaci oslovením *vážená paní docentko* či *vážený pane doktore*,“ říká PhDr. Pavla Chejnová, Ph.D., z katedry českého jazyka Pedagogické fakulty UK. Úplně nejhorší variantou je pak oslovení úplně přeskočit a začít rovnou dotazem typu Nemůžu se přihlásit do rozvrhu, co mám dělat. I takový způsob komunikace bohužel někteří studenti používají.

Trochu zamotat hlavu mohou pisatelům i různé tituly, jež se v akademické sféře používají. Některé jsou před jménem, jiné až za ním, některé mají vyšší platnost a jiné se v oslovování vůbec nepoužívají. Začněme od toho nejnižšího, od bakaláře. S ním je to poměrně jednoduché – jeho držitelé ho sice před jméno uvádějí, ale oslovení *pane bakaláři* se v češtině nepoužívá. Začíná se až titulem magisterským, tedy *pane magistře* / *paní magistro*.

Pokud má pedagog u jména více titulů – např. *Mgr. Jan Novák, PhD.*, doc. MUDr. *Jana Nováková, CSc.*, použijeme při oslovení vždy ten nejvyšší titul, a je jedno, zda je před jménem, či za jménem. V prvním případě tedy dotyčnou osobu oslovíme vážený pane doktore, ve druhém vážená paní docentko. „Setkat se můžete také s titulem dr. h. c. (doctor honoris causa), což je čestný doktorát, který se při oslovování nepoužívá. Ocenění většinou mívají jiné tituly, které jsou relevantnější,“ vysvětluje doktorka Chejnová.

I při oslovování platí, že méně je někdy více. Za nesprávné se tak považuje například použití kombinace pán/paní, titulu a jména, tedy vážený pane doktore Nováku, nebo použití titulu v podobě zkratky, např. *vážená PhDr. Nováková, PhD.* Upustit od titulů je možné, budete-li v kontaktu s vyššími akademickými hodnostáři, jako jsou např. rektor, prorektor, děkan či proděkan. „V tomto případě je vhodnější použít název funkce, např. vážený pane děkane,“ doporučuje doktorka Chejnová. V oficiální akademické komunikaci (např. při promócích a jiných slavnostech) se můžete setkat také s tradičním oslovováním *Vaše Magnificence pane rektore* či *Spectabilis pane děkane* a *Honorabilis pane proděkane*.

I když pedagog osloví studenta na semináři *pane kolego*, neplatí, že i on je pro studenta *kolegou* a není tedy možné mu toto oslovení „vrátit“. „Pedagogové toto oslovení často používají, protože nejsou schopni zapamatovat si všechna jména studentů,“ vysvětluje Pavla Chejnová. „Podle průzkumů, které jsem realizovala, by ale studenti chtěli mít s pedagogy méně formální vztahy, například by jim nevadilo oslovovat je křestním jménem. To ale v Čechách na akademické půdě není zvykem.“

A které jsou další největší prohřešky v komunikaci? Studenti často pošlou mail, který obsahuje jen dotaz typu *Zapsal jste mi zápočet?*, ale nenapíší, ze kterého jsou ročníku a na který předmět se ptají. Slušností ještě nikdo nic nepokazil, a proto se raději vyvarujte používání rozkazů (*Prosím, zapíšte mě na seminář*) a spíše používejte kondicionál (*Mohl byste mě, prosím, zapsat na seminář*). Na akademické půdě byste také měli omezit používání smajlíků, ne každý pedagog je jim nakloněn.